

[Finansministeren.]

spørgsmålet om eventuel fritagelse for afgift af transportmidler og andre ting. Jeg kan meddele, at jeg har anmodet administrationen vedrørende loven om almindelig omsætningsafgift om at undersøge de tekniske muligheder for en udvidelse af industriens adgang til afgiftsfrit indkøb af sådant materiel, der anvendes til intern transport og oplagring af en virksomheds råvarer.

Som følge af denne sammenkædning af fritagelse for driftsmidler og godtgørelse for anlægsarbejder, som hidtil har været praktiseret, vil man samtidig tage en praksis med hensyn til godtgørelse for anlægsarbejder op til overvejelse. Administrationen vil ved gennemførelsen af sine undersøgelser holde sig i snæver kontakt med erhvervslivet, og jeg går vedrørende disse ting ud fra, at dette arbejde kan gennemføres og afsluttes parallelt med arbejdet i de to udvalg, jeg nævnte før.

Jeg vil gerne til det ærede medlem hr. Weikop sige, at jeg er ganske enig med ham i, at midlerne fra omsætningsafgiften bør gå ubeskåret i statskassen, og at ingen særlig del deraf skal reserveres til særlige formål, samt at hvis man vil forøge de kulturelle bevillinger, hvad jeg mener der er god mening i, så må det ske på ganske normal måde. Jeg tror, at man dér måske har lagt for meget i, hvad jeg og andre har sagt, at i stedet for at ophæve bogomsen kunne vi tænke os at gå den anden vej. Personlig har jeg altså den opfattelse, at det er en bedre anvendelse af pengene end simpelt hen at stryge bogomsen, for den rammer jo på en række områder bøger, som der ikke er megen grund til at lave afgiftsfritagelse for. Jeg må nu også sige, at jeg ikke har noget indtryk af, at vi er under noget særlig stort pres med hensyn til at ophæve den del af omsætningsafgiften, der gælder bøger.

Videre beskæftigede det ærede medlem sig en hel del med afgrænsningen for de blade og tidsskrifter, der kan få afgiftsfritagelse, og fremsatte i den forbindelse den formodning, at jeg skulle være meget tilbøjelig til at udtale mig herom ved denne lejlighed. Deri har det ærede medlem ganske ret.

Må jeg så til det ærede medlem hr. Aksel Larsen først vedrørende hans ændringsfor-

slag sige, at det forekommer mig, at det ærede medlem selv heroppe i næsten fyldestgørende grad citerede, hvad der er anført imod dette ændringsforslag, og i øvrigt kan jeg jo henviser til, hvad de øvrige ærede ordførere har sagt herom. Jeg må altså fortsat være af den mening, at dette ændringsforslag ikke bør vedtages.

Det ærede medlem var så inde på nogle videregående betragtninger om ønskeligheden af at omlægge omsætningsafgiften fra at være en engrosafgift til at være en detailafgift. I den forbindelse sagde det ærede medlem, at han ikke kunne acceptere den tankegang, at det indgåede forlig bandt. Det må jo sådan set blive det ærede medlems egen sag, hvad han kan acceptere eller ikke acceptere, men med henblik på kommende politisk arbejde er det måske en for os nyttig belæring om det ærede medlems holdning over for indgåede politiske aftaler at få at vide, at han mener, at det er ting, man sådan kan løbe fra efter behag. Vi må fra regeringens side mene — og jeg forstår, at det er man fra venstres og det konservative folkepartis side enig i — at et sådant forlig i alt fald må binde, indtil der har været afholdt folketingsvalg og vi har et nyt folketing. Hvad man så til den tid vil gøre, må jo bero på en vurdering af, om man mener, at de fordele, der skulle være ved en detailoms i forhold til en engrosoms, er så store, at man skal tage det besvær, som en omlægning af administrationen vil være, med i købet.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen ønskede, at der skulle foretages en undersøgelse af, hvorledes en sådan eventuel omlægning skulle finde sted. Må jeg i den anledning sige følgende. Forud for fremsættelsen i marts 1962 af regeringens lovforslag om en almindelig omsætningsafgift i detailleddet var gået et omfattende undersøgelsesarbejde i finansministeriet. Resultaterne af dette arbejde blev nedfældet i en betænkning, der stadig kan danne grundlag for overvejelser om en detailoms, hvis man ønsker dette. Det er klart, at finansministeriet i den tid, engrosomsen har været i kraft, har gjort nogle erfaringer, som også vil komme en eventuel detailoms til gode — de to afgiftssystemer har jo dog trods alt en hel del tilfælles — og man kan vel sige, at ville man foretage en omlægning,